

Vše, co je viditelné, něco zneviditelňuje. Akt výtvarné tvorby i galerijní provoz, který tvorbu kontextualizuje a zprostředkovává, jsou tedy vrcholně odpovědnou činností. Ani umění totiž není imunní vůči možnosti stát se nepozorovaně spíše prostorem úniku ze světa, než bránou k jeho hlubšímu zkoumání.

Your Addiction Is The Message je závěrečnou výstavou stejnojmenného celoročního cyklu, který prostřednictvím současného umění zkoumá téma závislosti a únikových strategií ve vztahu k aktuálním sociokulturním otázkám. Inspirací je reinterpretace výroku Marshalla McLuhana „*Medium is the message*“, kterou projekt obrací k úvahám o závislostech jako zdroji informací odhalujících systémové problémy a zkoumá jejich roli v dnešní společnosti.

Představujeme zde umělecké projekty vybrané na základě přihlášek na otevřenou výzvu s daným tématem.

V první místnosti galerie G99 vidíme participativní dílo *Léčivé obrazy* **Veroniky Rónaiové**, vytvořené dolepením léků do prací jejích studentů a studentek. Jde o její osobní způsob protestu jak proti vyčerpávající pedagogické práci, tak proti náročné životní situaci ženy-umělkyně, která ji k závislosti na lécích dohnala. Nabízí se otázka, zda-li forma tohoto umělecky ztvárněného protestu nereprodukuje problém v tom smyslu, že využívá nejslabší článek řetězce – studentstvo svěřené do pedagogické péče.

Hugo Llanes v cyklu *Albor* propojuje závislost na cukru s environmentálními, ekonomickými a kolonialistickými tématy. Pálení polí cukrové třtiny ve Veracruz, kde se narodil, a jeho osobní zkušenost s „černým sněhem“ – popelem z polí, který padal na jeho domov, propojuje s vlastní závislostí na cukru a jeho politicko-ekonomickým významem.

Alfred Muszynski transformoval svou vášeň pro videohry do uměleckého výzkumu, jehož výsledkem jsou komplexní malby skládající se do větších celků, které jsou navíc také doplněné interaktivními elektronickými prvky. Tímto způsobem zkoumá symboliku, mytologii a skryté ideologie herního prostředí.

Alicia Zaton přispívá třemi subtilními objekty *Eye contact*, *Night fall* a *The lake of indifference*, v nichž tematizuje obecnou zkušenost lhostejnosti společnosti k problémům druhých, která se pak zpřítomňuje a konkretizuje ve skelném pohledu její mámy závislé na alkoholu; nebo deformované diskokouli ilustrující mnohočetná traumata vzniklá během parties.

Zai Xu přistupují ke zkratkám jako k mechanismům přežití a sebereflexe. Nástopní kresba zachycuje mentální mapu jejich drigami ovlivněného vnitřního dialogu během rozchodu, zatímco videoesej *The Unspoken Words to a Distant Friend* nabízí intimní zpověď o zamilování, blízkosti a ztrátě. Zkratky jsou způsobem, jak Zai Xu reflektují vlastní zkušenost v českém zdravotnickém systému, ale i v širším smyslu jako strategii, kterou si osvojili kvůli očekáváním společnosti, pracovnímu tempu či tlakům spojeným s dospíváním jako dítě imigrantů.

Ve sklepních prostorách Domu pánů z Kunštátu představujeme v rámci výstavy také střípky rozsáhlého kurátorského projektu **Sereny JV Elston** s názvem *SPACORE*, v rámci kterého uvidíte díla Caroline Aleny Bergwinkl, Macka Bakera, Lucy Szulinské, Sereny JV Elston & Rudolfa Lingense a dalších. *SPACORE* s hororovou estetikou a nadsázkou tematizuje kapitalismem moderovaný vztah práce a odpočinku, který interpretuje jako pokus uklidnit dělnickou třídu neoliberálním konceptem *wellness*, *navrženým tak, aby lokalizoval utrpení v jednotlivci za účelem potlačení politické revolty*.

Duo **Agata Konarska + Agata Lankamer** využívá ve své tvorbě virtuální nástroje, jako jsou herní enginy a umělá inteligence, aby reflektovaly budoucnost umění a osamělost v digitální tvorbě. Jejich projekt se zaměřuje na postavu incela (*involuntary celibate*, česky *nedobrovolný celibát*) – symbol osamělého a marginalizovaného muže – jako způsob zkoumání širších společenských problémů, včetně osamělosti v digitálním světě, skrze analýzu a rozhovory s členy této subkultury.

Zatímco **Viktor Dedek** spojuje svou herní vášeň s kritikou nejistot spojených s existencí ve virtuálních i reálných světech, skrze mluvené slovo a abstraktní voskové objekty a fotografie evokující syntetickou estetiku. Propojuje existenci hráčů ve virtuálních světech s psychickou nestabilitou a nejistotou spojenou se zaměstnáním, tělem či geografickou polohou.

Naopak **Anastasia Pavić** tematizuje specifické a komplexní dopady digitálního prostředí na ženy (poruchy příjmu potravy, toxické vztahy, sebeobjektivizace i moderní spiritualita). Ve videu *Vanilla Salvation*, které využívá apropriaci materiálů z produkce youtubové scény, s nadsázkou, skrze příběh o spáse *smutné dívky*, zkoumá formování vlastního sebepojetí v kontextu společenských norem zesilovaných v prostředí sociálních sítí.

Výstavou nenabídneme zjedodušené odpovědi, ale klademe si za cíl nahmatávat tenkou linii mezi metaforami, které spíše zakrývají, zatemňují, nebo rozřezávají a těmi, díky kterým jsme schopni procítit blízká setkání se skutečnostmi, kterým jsme možná vzdorovali.

Babora Trnková, kurátorka

Viktor Dedek je český umělec, který zkoumá sociální, psychologické a materiální aspekty počítačových her. Studoval na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze (UMPRUM) a absolvoval postmagisterský výzkumný program na UMPRUM a pre-doktorandský program na ZHdK v Curychu. Vedle své individuální tvorby dlouhodobě spolupracuje s Janem Boháčem na projektech spojených s vyprávěním příběhů a stolních rolových hrách. Jeho práce byla vystavena například v Národní galerii v Praze a v PLATO Ostrava.

Serena JV Elston je transdisciplinární sochařka, která zkoumá vztah těla k mocenským strukturám prostřednictvím témat ekologie, posthumanismu a postižení. Ve své praxi se zabývá tím, jak instituce formují těla a jak těla naopak mohou zpochybňovat instituce. Díky svému zázemí v architektuře vytváří ambiciózní projekty jako SPACORE, který kritizuje wellness kapitalismus, a Siren Island, plovoucí jeviště pro přehodnocené mytologie. Její práce byla vystavována mezinárodně, například v Ever Gold [Projects] v San Francisku nebo MOAH Museum v Lancasteru, Kalifornie. Serena získala MFA na School of the Art Institute of Chicago a ocenění jako Midwest Award for Artists with Disabilities 2024.

Agata Konarska využívá různá média, jako je video, zvuk a performance, prostřednictvím nichž vytváří interaktivní situace a virtuální reality. Ve své tvorbě se dotýká tématu religiozity, oscilující mezi sakrálním a profánním. Zkoumá fenomén ikonizace žen a hledá antropologický původ matriarchátu a jeho odkazy v éře antropocénu. Fascinují ji moderní mýty, rituály a blížící se apokalypsa.

Agata Lankamer je absolventkou malby na Akademii výtvarných umění Eugeniusze Gepperta ve Vratislavi a novomediálního umění na Akademii výtvarných umění ve Varšavě. Její práce zahrnují videa, performance, instalace, objekty i malbu. Zabývá se motivy *tekuté reality*: feminismem, projevy nerovnosti a násilí v masové kultuře. Aktuálně se zaměřuje na utopie, spekulativní vize budoucnosti a sebe sama. Je spoluzakladatelkou prostorů *Relax art space* a galerie *JEST* a členkou uměleckého dua *Women Antennas*.

Hugo Llanes, narozený v Mexiku, je vizuální umělec působící v Reykjavíku na Islandu. Jeho multidisciplinární tvorba se zaměřuje na identitu, migraci a kulturní průniky. Jeho samostatné výstavy zahrnují například projekty: *When the Sun Rises, I Look at the Sun* (2023) v Reykjavíku a *I Am Here, with the Leaves and the Ants* (2022) na Islandu. Jeho díla byla součástí skupinových výstav v Evropě a Latinské Americe, vystupoval například v Kling and Bang. Získal grant Listamannalaun Artist Salary (2023) a účastnil se rezidencí jako Saari (Finsko) a Skaftfell (Island).

Alfred Muszynski je umělec a kurátor působící v Montrealu. V roce 2021 získal bakalářský titul na Concordia University a kurátoroval výstavy pro Art Matters, Artch, Art Souterrain a Le Livart. Jeho díla byla nedávno prezentována na výstavě *Do Not Research* v Lower Cavity (Holyoke, MA) a na samostatné výstavě *Holding out for a Hero* v Centre Culturel Georges Vanier (Montreal, QC).

Veronika Rónaiová je slovenská umělkyně žijící v Bratislavě. Studovala na Škole užitečného výtvarnictví a na Vysoké škole výtvarných umění v Bratislavě. V letech 2003–2020 působila jako docentka na Pedagogické fakultě Trnavské univerzity, poté se vrátila k nezávislé tvorbě. Rónaiová vystavovala na mnoha místech, včetně významných sólových výstav jako *Reinterpretations and Parables* (1996) a *Transposition* (2023), a zúčastnila se skupinových výstav, například *Slovak Visual Art* (2003). Její díla jsou ve sbírkách Slovenské

národní galerie a Galérie města Bratislavy. Získala řadu ocenění, včetně druhé ceny v soutěži Nadácia BARCELO (2005).

Zai Xu je interdisciplinární umělec*, producent*, kurátor* a zakladatel* uměleckého prostoru SVĚTOVA 1. Jejich dosavadní umělecká tvorba se zabývá zkušenostmi dospívání jako osoba s odlišnou barvou pleti v bílé společnosti, pocity zranitelnosti a queer tématy. Skrz psaní, fotografie a mixmediální instalace, zkoumá jednotlivé složky své identity. Jsou autory knih *Why Am I So White?* (2020) a *Měkká místa* (2022). Od roku 2018 kurátorují SVĚTOVA 1, kde se zaměřují na mladé umění, queer a sociálně-politická témata, přičemž experimentují s udržitelnými formáty výstav. V roce 2023 spoluvytvořili zin *Say My Name*, mapující českou queer scénu.

Alicia Zaton je francouzsko-polská umělkyně, scénografka a sochařka. Absolvovala École Nationale Supérieure d'Arts de Paris Cergy (2014) a studovala na La Cambre v Bruselu. Její práce vychází z venkovských tradic a vlivů jejího polského dědictví. Díky zkušenostem s rukopisy se nechává inspirovat středověkou estetikou a vytváří hybridní narativy v rámci své sochařské, fotografické a scénografické tvorby. Její práce byla prezentována na šesti samostatných výstavách a mezinárodně ve městech jako Krakov a New York. Je spoluzakladatelkou uměleckého prostoru DOC! v Paříži.